

ledning af de tyske Socialisters Erklæring om at ville forsvare Fædrelandet, saafremt det blev angrebet, sagde paa Kongressen i Nancy: „Hvis Tyskland angribes, ville de tyske Socialister forsvare det, men hvis Frankrig angribes, saa ville I lade os forstaa“ — det var henvendt til Hervés Tilhængere —, „at de franske Socialister have at afvæbne og udlevere Frankrig. Hvis vi i Stuttgart vilde hævde slige Anskuelse, vilde vi spørre os ude fra Arbejderklasserne, lamme vor Propaganda, der overalt vilde paaklæbes Beskyldningen for Højforræderi“. Det var en Udtalelse, der faldt ved Kongressen i Nancy. Og Jaurès, der jo baade før og siden endnu skarpere stiller sig som Talsmand mod disse yderliggaaende Afvæbningsidealer, har udtalt f. Eks. paa en Kongres i Tours i Marts 1902, at „Socialdemokraterne erklære, at de med Lidenskab ville forsvare Territoriets Integritet og Nationens Uafhængighed, at de foreslaa Landeværnssystemet, fordi det betyder en Forøgelse af Landets Forsvarskraft“. Og han siger i Deputeretkammeret i December 1905: „Jeg gentager, at Genstanden for vor første Omhu er at bringe Nationens Forsvarskraft op til det mest mulige“. Der kunde nævnes mange andre Udtalelser fra Frankrig. Jeg erindrer f. Eks., at under Debatten om Udvidelsen af det franske Feltartilleri i denne Vinter udtalte Jaurès sig med stor Styrke for den foreslaaede betydelige Udvidelse.

Akkurat lignende Udtalelser foreligge fra det engelske Socialdemokrati. Der er en Mængde Udtalelser i den Retning, som naar f. Eks. det socialistiske Organ „The Clarion“ siger i August 1908: „Tysklands Flaadeplaner have aabenbart kun eet Maal, og det er meget bedre at se Faren i Øjnene og være forberedt paa den end at vedblive at leve som i en Daares Paradis“. Et andet socialistisk Organ, „Justice“, siger: „Saa længe den tyske Regering fortsætter sine Forberedelser til Krig mod os og Invasion i dette Land, er det Galskab og Forræderi at lukke vore Øjne for Sandheden“. Og Mr. Hyndman, den bekendte socialistiske Agitator, siger: „Med en helt igennem øvet Borgerhær af alle voksne Mænd i Landet, med en Flaade, som kan bruges til at hævde vore og vore Forbundsfællers Rettighed, vilde de højtstaaende tyske Komplotmagere snart finde, at de have en helt anden Fjende at møde“.

Jeg kunde forøge disse Udtalelser meget betydeligt, men jeg skal nøjes med

at erindre om disse for at vise, at de Herrer ere ikke saa lidt længere ude end deres Meningsfæller i andre Lande.

Jeg skal i øvrigt gøre et Par Bemærkninger angaaende den Kritik, som fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremkom mod Krigsministeriets Beregninger af Omkostningerne ved deres Forslag, en Kritik, der delvis var en Gentagelse af den, der er fremkommen i Betænkningen. De sige, at Indtægterne ved Salg af Krigsmateriel, af militære Værdier i det hele ere satte alt for lavt. Det tror jeg aldeles ikke. De ere gennemsnitlig satte til 10 pCt., og hvis de Herrer ville undersøge, hvad man faar ind ved Salg af gammelt Krigsmateriel, ville De se, at det ikke er nogen lav Beregning; jeg er ikke en Gang vis paa, at det over en Bank vil lykkes at faa 10 pCt. Der er ganske vist nogle Arter af Krigsmateriel, ved hvis Salg der kunde komme betydeligt mere ind, men desværre er der ikke saa lidt mere, hvor der kommer mindre ind. Jeg skal nævne, at f. Eks. Panserskibet „Helgoland“ blev solgt for neppe 5 pCt. af dets Anskaffelsesværdi, og i det hele gaa Erfaringerne i Retning af, at den Beregning, der er foretaget i Krigsministeriet, er særdeles adruelig og i alt Fald paa ingen Maade for lav.

Nu sige de Herrer, at det vil ikke være nødvendigt at opføre et saa stort Antal nye Gymnastikhuse, fordi Forsamlings- og Øvelseshusene kunne anvendes til Gymnastik, naar de ligge i passende Nærhed af Skolen. Men jeg vil erindre de Herrer om en Kendsgerning, som De vistnok allerede have iagttaget, i alt Fald i meget rigt Maal ville komme til at iagttage, hvis det nogen Sinde lykkes at indføre den socialistiske Stat, og det er den, at alt, hvad Staten rører ved, bliver dyrere: medens man ved private Foreninger, i det hele taget privat Initiativ, tidt kan skaffe sig betydelige Foranstaltninger og Anlæg ret billigt, er det givet, at saa snart Staten skal gøre det samme, løber det op, saa det bliver meget dyrere. Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke her komme nærmere ind paa at forklare dette Faktum, men det ærede Medlem, der i en Række af Aar har siddet i Folketingets Finansudvalg, vil kende det. Han vil vide, at det ikke vilde være godt for private Skovejere, om de skulde til at give lige saa meget for deres Vogterhuse, Skovløberhuse osv., som Staten maa gøre, og saadan gaar det helt igennem. Og skulde Staten leje disse Huse,